

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/77/EF

den 27. september 2001

om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De vedvarende energikilder udnyttes i dag ikke fuldt ud i Fællesskabet. Fællesskabet erkender, at det er nødvendigt at prioritere fremme af vedvarende energikilder, fordi deres udnyttelse bidrager til miljøbeskyttelsen og den bæredygtige udvikling. Dette kan desuden skabe lokale arbejdspladser, have en positiv indvirkning på den sociale samhørighed, bidrage til forsyningssikkerheden og fremskynde opfyldelsen af Kyoto-forpligtelserne. Det er derfor nødvendigt at sikre en bedre udnyttelse af dette potentiale inden for rammerne af det indre marked for elektricitet.
- (2) Som anført i hvidbogen om vedvarende energikilder, i det følgende benævnt »hvidbogen«, lægger Fællesskabet stor vægt på at fremme elektricitet produceret fra vedvarende energikilder såvel af hensyn til miljøet som for at sikre og sprede elforsyningskilderne samt styrke den sociale og økonomiske samhørighed. Rådet har ved resolution af 8. juni 1998 om vedvarende energikilder ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentet ved beslutning om Kommissionens hvidbog ⁽⁶⁾ godkendt dette.
- (3) Øget brug af elektricitet fra vedvarende energikilder er en vigtig del af den pakke af foranstaltninger, som må iværksættes, hvis Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, i det følgende benævnt »Kyoto-protokollen«, skal efterkommes, samt af enhver pakke af politiske tiltag til opfyldelse af yderligere forpligtelser.
- (4) Rådet har ved sine konklusioner af 11. maj 1999 og Europa-Parlamentet ved sin beslutning af 17. juni 1998 om elektricitet fra vedvarende energikilder ⁽⁷⁾ opfordret

Kommissionen til at fremlægge et konkret forslag til en fællesskabsramme for adgangen for elektricitet fra vedvarende energikilder til det indre marked. I sin beslutning af 30. marts 2000 om elektricitet fra vedvarende energikilder og det indre marked for elektricitet ⁽⁸⁾ understregede Europa-Parlamentet desuden, at det er afgørende nødvendigt at fastsætte bindende og ambitiøse mål for vedvarende energikilder på nationalt plan, hvis det skal lykkes at opnå de ønskede resultater og nå Fællesskabets mål.

- (5) Med det formål på mellemlang sigt at sikre elektricitet fra vedvarende energikilder en større andel af markedet bør alle medlemsstater i nationalt regi fastsætte vejledende mål for forbruget af elektricitet fra vedvarende energikilder.
- (6) De nationale, vejledende mål bør være i overensstemmelse med de nationale forpligtelser, de enkelte medlemsstater måtte have påtaget sig inden for rammerne af klimapolitiske forpligtelser, accepteret af Fællesskabet i henhold til i Kyoto-protokollen.
- (7) Kommission bør vurdere, i hvilket omfang medlemsstaterne har gjort fremskridt med hensyn til at nå deres nationale, vejledende mål, og i hvilket omfang de nationale, vejledende mål er i overensstemmelse med det samlede, vejledende mål om inden udgangen af 2010 at nå op på 12 % af det interne bruttoenergiforbrug, idet hvidbogens vejledende mål på 12 % for Fællesskabet under ét anses for at være en nyttig rettesnor for en yderligere indsats såvel på fællesskabsplan som i medlemsstaterne, dog under hensyntagen til forskellige nationale forhold. Hvis det er nødvendigt for at nå målene, bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet forslag, som kan indeholde obligatoriske mål.
- (8) Når medlemsstaterne anvender affald som energikilde, skal de overholde gældende fællesskabslovgivning om affaldshåndtering. Gennemførelsen af dette direktiv anfægter ikke definitionen af bilag 2a og 2b til Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽⁹⁾. Støtte til vedvarende energikilder bør være i overensstemmelse med andre fællesskabsmålsætninger, navnlig overholdelsen af affaldsbehandlingshierarkiet. En fremtidig ordning for støtte til vedvarende energikilder bør

⁽¹⁾ EFT C 311 E af 31.10.2000, s. 320 og EFT C 154 E af 29.5.2001, s. 89.

⁽²⁾ EFT C 367 af 20.12.2000, s. 5.

⁽³⁾ EFT C 22 af 24.1.2001, s. 27.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16. november 2000 (C 223 af 8.8.2001, s. 294), Rådets fælles holdning af 23. marts 2001 (EFT C 142 af 15.5.2001, s. 5) og Europa-Parlamentets afgørelse af 4. juli 2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 7. september 2001.

⁽⁵⁾ EFT C 198 af 24.6.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 210 af 6.7.1998, s. 215.

⁽⁷⁾ EFT C 210 af 6.7.1998, s. 143.

⁽⁸⁾ EFT C 378 af 29.12.2000, s. 89.

⁽⁹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

- derfor ikke anvendes til at støtte forbrænding af ikke-separeret husholdningsaffald, hvis en sådan ville undergrave hierarkiet.
- (9) Den definition af biomasse, der anvendes i dette direktiv, anfægter ikke anvendelsen af en anden definition i national lovgivning til andre formål end i dette direktiv.
- (10) Dette direktiv forpligter ikke medlemsstaterne til at anerkende købet af en oprindelsesgaranti fra andre medlemsstater eller det tilsvarende køb af elektricitet som bidrag til opfyldelse af en national kvoteforpligtelse. Med henblik på at lette handelen med elektricitet fra vedvarende energikilder og for at øge gennemsigtigheden for forbrugerne, når disse skal vælge mellem elektricitet produceret fra ikke-vedvarende og elektricitet produceret fra vedvarende energikilder, er en oprindelsesgaranti for denne type elektricitet imidlertid nødvendig. Oprindelsesgarantiordninger indebærer ikke i sig selv en ret til at blive omfattet af de nationale støtteordninger i forskellige medlemsstater. Det er vigtigt, at alle former for elektricitet fra vedvarende energikilder er omfattet af en sådan oprindelsesgaranti.
- (11) Der bør klart skelnes mellem oprindelsesgarantier og salgbare grønne certifikater.
- (12) Behovet for offentlig støtte til vedvarende energikilder anerkendes også i fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse⁽¹⁾, som blandt andet tager hensyn til behovet for at internalisere de eksterne omkostninger ved produktion af elektricitet. Traktatens bestemmelser, navnlig artikel 87 og 88, finder imidlertid fortsat anvendelse på sådan offentlig støtte.
- (13) Det er nødvendigt at fastlægge en retlig ramme for markedet for vedvarende energi.
- (14) Medlemsstaterne har forskellige ordninger for støtte til vedvarende energikilder i nationalt regi, herunder grønne certifikater, investeringsstøtte, skattefritagelse, -nedsættelse eller -refusion og direkte prisstøtte. Et vigtigt middel til at nå målet med dette direktiv er at sikre, at disse ordninger fungerer som de skal, indtil der etableres en fællesskabsramme, således at investorerne tillid bevares.
- (15) I betragtning af den begrænsede erfaring med nationale ordninger og den nuværende relativt begrænsede andel af elektricitet fra vedvarende energikilder, der er omfattet af ordninger for prisstøtte i Fællesskabet, er det for tidligt at fastlægge en fællesskabsramme for støtteordninger.
- (16) Det er imidlertid nødvendigt efter en tilstrækkelig overgangsperiode at tilpasse støtteordningerne for det indre marked for elektricitet, som er under udvikling. Det bør derfor pålægges Kommissionen at følge udviklingen på området og forelægge en rapport om de erfaringer, der er gjort med anvendelsen af de nationale ordninger. På grundlag af konklusionerne i denne rapport bør Kommissionen om nødvendigt forelægge forslag til en fællesskabsramme for ordninger for støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder. Dette forslag bør medvirke til at nå de vejledende, nationale mål, være foreneligt med principperne for det indre marked for elektricitet, tage hensyn til de forskellige vedvarende energikilders karakteristika samt til de forskellige teknologier og de geografiske forskelle. Det bør også fremme en rationel anvendelse af vedvarende energikilder, være enkelt og samtidig så rationelt som muligt, navnlig i omkostningsmæssig henseende, og omfatte tilstrækkelige overgangsperioder på mindst syv år, fastholde investorerne tillid og undgå strandede omkostninger. Disse rammer vil gøre det muligt for elektricitet fra vedvarende energikilder at konkurrere med elektricitet fra ikke-vedvarende energikilder og nedbringe omkostningerne for forbrugerne, samtidig med at behovet for offentlig støtte reduceres på mellemlang sigt.
- (17) Øgede markedsandele for elektricitet fra vedvarende energikilder vil give mulighed for stordriftsfordele og derigennem lavere omkostninger.
- (18) Det er vigtigt at udnytte markeds kræfternes og det indre markeds styrke og gøre elektricitet fra vedvarende energikilder konkurrencedygtig og attraktiv for de europæiske borgere.
- (19) I forbindelse med indsatsen for at udvikle et marked for vedvarende energi må den positive indvirkning heraf på de regionale og lokale udviklingsmuligheder, eksportmuligheder, den sociale samhørighed og beskæftigelsessituationen tages i betragtning, navnlig for små og mellemstore virksomheder og selvstændige elproducenter.
- (20) Der bør tages hensyn til den særlige struktur inden for sektoren for vedvarende energikilder, navnlig ved revisionen af de administrative procedurer for meddelelse af bevillinger til opførelse af anlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder.
- (21) Det er under visse forhold ikke muligt fuldt ud at sikre transmission og distribution af elektricitet fra vedvarende energikilder uden at påvirke nettets pålidelighed og sikkerhed, og garantier i denne forbindelse kan derfor omfatte økonomisk kompensation.
- (22) Omkostningerne ved tilslutning af nye producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder bør være objektive, gennemsikkelige og ikke-diskriminerende, og der bør tages behørigt hensyn til de fordele, som decentrale produktionsanlæg bibringer forsyningsnettet.

(1) EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3.

(23) Da de generelle mål for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet jf. traktatens artikel 5. Den detaljerede gennemførelse heraf bør dog overlades til medlemsstaterne, således at de hver især kan vælge den ordning, der passer bedst til deres særlige situation. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, er direktivet ikke mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at fremme en forøgelse af vedvarende energikilders bidrag til produktionen af elektricitet inden for det indre marked for elektricitet og skabe grundlaget for en kommende fællesskabsramme herfor.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »vedvarende energikilder«: vedvarende, ikke-fossile kilder (vind, sol, geotermisk varme, bølge- og tidevandsenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra rensningsanlæg og biogas)
- b) »biomasse«: den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug (omfattende både vegetabiliske og animalske stoffer) og skovbrug og fra nærstående industrier samt den bionedbrydelige del af affald fra industri og husholdninger
- c) »elektricitet fra vedvarende energikilder«: elektricitet produceret på anlæg, hvor der udelukkende benyttes vedvarende energikilder, samt den andel af elektricitet, der fremstilles på grundlag af vedvarende energikilder på hybridanlæg, hvor der også benyttes konventionelle energikilder, herunder elektricitet fra vedvarende energikilder, der benyttes til opfyldning af systemer for oplagring, og med undtagelse af elektricitet fremstillet på grundlag af sådanne systemer
- d) »elforbrug«: den nationale elproduktion, herunder egenproduktion, plus import, minus eksport (bruttoelforbrug).

Herudover anvendes definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet⁽¹⁾.

(1) EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20.

Artikel 3

Vejledende nationale mål

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at fremme et øget forbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder i overensstemmelse med de fastsatte vejledende, nationale mål, jf. stk. 2. Foranstaltningerne bør stå i rimeligt forhold til det mål, der skal nås.

2. Senest den 27. oktober 2002 og derefter hvert femte år vedtager og offentliggør medlemsstaterne en rapport med de vejledende, nationale mål for det fremtidige forbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder udtrykt som en procentdel af elforbruget for de næste ti år. Rapporten skal ligeledes indeholde en redegørelse for, hvilke foranstaltninger der er truffet eller påtænkes på nationalt plan med henblik på at nå disse vejledende, nationale mål. Ved fastsættelsen af målene indtil 2010 skal medlemsstaterne:

- tage hensyn til referenceværdierne i bilaget
- sørge for, at målene er forenelige med de nationale forpligtelser, de enkelte medlemsstater måtte have påtaget sig inden for rammerne af de klimapolitiske forpligtelser, der er accepteret af Fællesskabet i henhold til i Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer.

3. Medlemsstaterne offentliggør for første gang senest den 27. oktober 2003 og siden hvert andet år en rapport, der skal indeholde en analyse af, i hvilket omfang det er lykkedes at nå de vejledende, nationale mål under hensyn især til klimatiske faktorer, der vil kunne påvirke gennemførelsen af disse mål, og angive, i hvor høj grad de trufne foranstaltninger er i overensstemmelse med de nationale klimapolitiske forpligtelser.

4. Kommissionen vurderer på grundlag af de i stk. 2 og 3 omhandlede rapporter fra medlemsstaterne, i hvilket omfang:

- medlemsstaterne har gjort fremskridt med hensyn til at nå deres vejledende, nationale mål
- de vejledende, nationale mål er forenelige med det samlede, vejledende mål om inden udgangen af 2010 at nå op på 12 % af bruttoenergiforbruget og navnlig den vejledende andel på 22,1 % af elektricitet fra vedvarende energikilder af Fællesskabets samlede elforbrug i 2010.

Kommissionen offentliggør sine konklusioner i en rapport for første gang senest den 27. oktober 2004 og siden hvert andet år. Rapporten ledsages eventuelt af forslag til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis det i rapporten i andet afsnit konkluderes, at de vejledende, nationale mål af uberettigede grunde og/eller af grunde, der ikke er baseret på nye videnskabelige beviser, sandsynligvis ikke vil være forenelige med det samlede, vejledende mål, fastsættes der i disse forslag nationale og eventuelt obligatoriske mål i passende form.

Artikel 4

Støtteordninger

1. Med forbehold af traktatens artikel 87 og 88 vurderer Kommissionen anvendelsen af sådanne ordninger i medlemsstaterne, hvorefter elproducenter på grundlag af bestemmelser udstedt af de offentlige myndigheder modtager direkte eller indirekte støtte, og som kunne virke begrænsende på handelen, idet udgangspunktet skal være, at disse ordninger bidrager til virkeliggørelsen af målene i traktatens artikel 6 og 174.

2. Senest den 27. oktober 2005 forelægger Kommissionen en veldokumenteret rapport om de erfaringer, der er gjort med anvendelsen og sameksistensen af de forskellige ordninger, der er omhandlet i stk. 1. I denne rapport foretages der en vurdering af, i hvor høj grad det er lykkedes ved hjælp af de i stk. 1 omhandlede støtteordninger at fremme forbruget af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder i overensstemmelse med de i artikel 3, stk. 2, omhandlede vejledende, nationale mål, og af nævnte ordningers omkostningseffektivitet. Rapporten ledsages om nødvendigt af et forslag til en fællesskabsramme for ordninger for støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder.

Et forslag til ramme skal:

- medvirke til at nå de vejledende, nationale mål
- være forenelig med principperne for det indre marked for elektricitet
- tage hensyn til de forskellige vedvarende energikilders karakteristika, samt til de forskellige teknologier og de geografiske forskelle
- fremme en rationel anvendelse af vedvarende energikilder, være enkel og samtidig så effektiv som muligt, navnlig i omkostningsmæssig henseende
- omfatte tilstrækkelige overgangsordninger for nationale støtteordninger på mindst syv år og fastholde investorenes tillid.

Artikel 5

Oprindelsesgaranti for elektricitet fra vedvarende energikilder

1. Senest den 27. oktober 2003 sikrer medlemsstaterne, at det kan garanteres, at elektricitet fra vedvarende energikilder faktisk er produceret fra sådanne energikilder, jf. definitionen i dette direktiv, efter objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, som fastsættes af de enkelte medlemsstater. De sørger for, at der efter anmodning udstedes oprindelsesgarantier med dette formål.

2. Medlemsstaterne kan udpege et eller flere kompetente organer, der er uafhængige af elproduktions- og eldistributionsaktiviteter, til at overvåge udstedelsen af oprindelsesgarantierne.

3. Oprindelsesgarantierne skal:

- angive, hvilken energikilde den pågældende mængde elektricitet er produceret fra, angive produktionsdatoer og -steder, og, hvis det drejer sig om vandkraftværker, præcisere de pågældende anlægs kapacitet, samt

- gøre det muligt for producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder at dokumentere, at den elektricitet, de sælger, er elektricitet fra vedvarende energikilder i dette direktivs forstand.

4. Medlemsstaterne bør gensidigt anerkende oprindelsesgarantier udstedt i henhold til stk. 2 som bevis udelukkende for de i stk. 3 omhandlede bestemmelser. Enhver ikke-ankendelse af oprindelsesgarantier som et sådant bevis — navnlig med henblik på forebyggelse af svig — skal ske på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier. Hvis en medlemsstat nægter at anerkende en oprindelsesgaranti, kan Kommissionen forpligte den pågældende medlemsstat til at anerkende oprindelsesgarantien, navnlig under hensyn til objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, som ligger til grund for anerkendelsen.

5. Medlemsstaterne eller de kompetente organer indfører ordninger, der kan sikre, at oprindelsesgarantierne er korrekte og pålidelige, og de redegør i den i artikel 3, stk. 3, omtalte rapport for de foranstaltninger, der er truffet til at sikre garanti-systemets pålidelighed.

6. Efter at have hørt medlemsstaterne beskriver Kommissionen i den i artikel 8 nævnte rapport, hvilken form og hvilke metoder medlemsstaterne vil kunne anvende for at garantere, at elektriciteten stammer fra vedvarende energikilder. Om nødvendigt forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet forslag om fælles regler i denne henseende.

Artikel 6

Administrative procedurer

1. Medlemsstaterne eller de kompetente organer, medlemsstaterne har udpeget, vurderer de nuværende nationale love og administrative bestemmelser om procedurer for meddelelse af bevillinger eller de øvrige procedurer, der er fastsat i artikel 4 i direktiv 96/92/EF, vedrørende opførelse af anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, med det formål

- at fjerne lovgivningsmæssige og andre hindringer for øget produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder
- at forenkle og fremskynde procedurerne på det relevante forvaltningsniveau, og
- at sikre, at reglerne er objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende samt fuldt ud i overensstemmelse med de særlige karakteristika ved de forskellige vedvarende energikildeteknologier.

2. Medlemsstaterne offentliggør senest den 27. oktober 2003 en rapport om den i stk. 1 omhandlede vurdering, hvori det eventuelt angives, hvilke foranstaltninger der er eller vil blive truffet. Rapportens formål er, for så vidt det er relevant i forbindelse med de nationale love og administrative bestemmelser, at anføre de skete fremskridt, navnlig for så vidt angår:

- samordning mellem de forskellige forvaltningsorganer med hensyn til frister, modtagelse og behandling af bevillingsansøgninger

- muligheden for særlige retningslinjer for de projekter, der er omhandlet i stk. 1, og gennemførligheden af en hurtig planlægningsordning for producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder
- udpegelse af myndigheder, der skal optræde som mæglere i tvister mellem bevillingsmeddelende myndigheder og bevillingsansøgere.

3. Kommissionen vurderer i den i artikel 8 nævnte rapport på grundlag af de rapporter fra medlemsstaterne, der er omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel, hvad der er bedste praksis med henblik på at nå målene i stk. 1.

Artikel 7

Spørgsmål vedrørende elforsyningsnettet

1. Uden at det må gribe ind i elforsyningsnettets pålidelighed og sikkerhed, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at transmissions- og distributionsnetoperatørerne inden for deres område garanterer transmission og distribution af elektricitet fra vedvarende energikilder. De kan også tildele prioriteret adgang til elnettet for elektricitet fra vedvarende energikilder. I forbindelse med dispatching af produktionsanlæg prioriterer transmissionsnetoperatørerne anlæg, der bruger vedvarende energikilder, for så vidt driften af det nationale elektricitetssystem tillader det.

2. Medlemsstaterne indfører en retlig ramme eller pålægger transmissions- og distributionsnetoperatører at udarbejde og offentliggøre deres standardregler for, hvem der skal bære omkostningerne ved tekniske tilpasninger, f.eks. nettilslutninger og netforstærkninger, der er nødvendige for integreringen af nye producenter, der leverer elektricitet fra vedvarende energikilder til det sammenkoblede net.

Reglerne skal bygge på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, i hvilke der navnlig tages hensyn til samtlige de omkostninger og fordele i forbindelse med de pågældende producenters tilslutning til nettet. Reglerne kan give mulighed for afvigende typer tilslutning.

3. Medlemsstaterne kan i givet fald kræve, at transmissions- og distributionsnetoperatørerne helt eller delvis bærer de i stk. 2 omhandlede omkostninger.

4. Det skal pålægges transmissions- og distributionsnetoperatører at forelægge nye producenter, der ønsker at blive tilsluttet, et omfattende og detaljeret skøn over, hvad tilslutningen vil koste. Medlemsstaterne kan tillade, at producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder, som ønsker at blive tilsluttet et net, udbyder tilslutningsarbejdet i licitation.

5. Medlemsstaterne indfører en retlig ramme eller pålægger transmissions- og distributionsnetoperatører at udarbejde og offentliggøre deres standardregler for fordelingen af omkostnin-

gerne ved systeminstallationer, f.eks. nettilslutninger og netforstærkninger, mellem alle de producenter, som drager nytte heraf.

Fordelingen skal gennemføres ved hjælp af en ordning, der baseres på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, hvori der tages hensyn til de fordele, som såvel oprindeligt og senere tilknyttede producenter som transmissions- og distributionsnetoperatører har af tilslutningerne.

6. Medlemsstaterne sikrer, at opkrævningen af transmissions- og distributionsafgifter ikke diskriminerer elektricitet fra vedvarende energikilder, herunder navnlig elektricitet fra vedvarende energikilder produceret i randområder såsom øregioner og regioner med lav befolkningstæthed.

Medlemsstaterne opstiller i givet fald en retlig ramme eller kræver, at transmissions- og distributionsnetoperatørerne sikrer, at afgifterne for transmission og distribution af elektricitet fra anlæg, der bruger vedvarende energikilder, afspejler de omkostningsfordele, der kan opnås som følge af anlæggets tilslutning til nettet. Direkte brug af lavvoltsnettet kunne skabe sådanne omkostningsfordele.

7. Medlemsstaterne tager i den i artikel 6, stk. 2, omtalte rapport ligeledes stilling til, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at lette adgangen til forsyningsnettet for elektricitet fra vedvarende energikilder. I rapporten skal det bl.a. vurderes, om det er muligt at indføre tovejsmåling.

Artikel 8

Sammenfattende rapport

På grundlag af medlemsstaternes rapporter i henhold til artikel 3, stk. 3, og artikel 6, stk. 2 forelægger Kommissionen senest den 31. december 2005 og siden hvert femte år Europa-Parlamentet og Rådet en sammenfattende rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

Der skal i denne rapport:

- foretages en vurdering af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at få afspejlet de eksterne omkostninger ved produktion af elektricitet, der er fremstillet på grundlag af ikke-vedvarende energikilder, og indvirkningen af offentlig støtte til produktion af elektricitet
- tages hensyn til medlemsstaternes muligheder for at nå de vejledende, nationale mål, der er opstillet i artikel 3, stk. 2, til det samlede, vejledende mål i artikel 3, stk. 4, og til eventuel forskelsbehandling mellem forskellige energikilder.

Kommissionen forelægger sammen med rapporterne eventuelt yderligere forslag for Europa-Parlamentet og Rådet.

*Artikel 9***Transposition**

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 27. oktober 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

*Artikel 10***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 11***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. september 2001.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

C. PICQUÉ

Formand

BILAG

Referenceværdier for medlemsstaternes nationale, vejledende mål for andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder af bruttoelforbruget inden udgangen af 2010 (*)

Dette bilag indeholder referenceværdier for fastsættelsen af nationale, vejledende mål for andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder (VEK-E), jf. artikel 3, stk. 2:

	VEK-E — TWh 1997 (**)	VEK-E — % 1997 (***)	VEK-E — % 2010 (***)
Belgien	0,86	1,1	6,0
Danmark	3,21	8,7	29,0
Tyskland	24,91	4,5	12,5
Grækenland	3,94	8,6	20,1
Spanien	37,15	19,9	29,4
Frankrig	66,00	15,0	21,0
Irland	0,84	3,6	13,2
Italien	46,46	16,0	25,0 (1)
Luxembourg	0,14	2,1	5,7 (2)
Nederlandene	3,45	3,5	9,0
Østrig	39,05	70,0	78,1 (3)
Portugal	14,30	38,5	39,0 (4)
Finland	19,03	24,7	31,5 (5)
Sverige	72,03	49,1	60,0 (6)
Det Forenede Kongerige	7,04	1,7	10,0
Fællesskabet	338,41	13,9 %	22 % (****)

(*) I forbindelse med de referenceværdier, der er fastsat i dette bilag, går medlemsstaterne nødvendigvis ud fra, at retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse tillader nationale støtteordninger med henblik på at fremme elektricitet produceret fra vedvarende energikilder.

(**) Disse data refererer til den nationale produktion af VEK-E i 1997.

(***) Bidragene i procent for så vidt angår VEK-E i 1997 og 2010 er baseret på den nationale produktion af VEK-E divideret med bruttoelforbruget. For så vidt angår intern handel med VEK-E (med anerkendt certificering eller registreret oprindelse) vil beregningen af disse procentsatser få indvirkning på 2010-tallene for de enkelte medlemsstater, men ikke på det samlede EF-tal.

(****) Afrundet tal på grundlag af ovennævnte referenceværdier.

(1) Italien mener, at 22 % ville være en realistisk procentsats ud fra den antagelse, at det indenlandske bruttoelforbrug i 2010 vil være 340 TWh.

Under hensyntagen til referenceværdierne i dette bilag har Italien forudsat, at den indenlandske bruttoelproduktion fra vedvarende energikilder vil ligge på op til 76 TWh i 2010; i dette tal er medregnet bidraget fra den del af industrielt og kommunalt affald, der ikke er biologisk nedbrydeligt, og som er anvendt i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen på affaldshåndteringsområdet.

I denne forbindelse skal muligheden for at nå det vejledende mål bl.a. ses i sammenhæng med den faktiske størrelse af den indenlandske efterspørgsel efter elektricitet i 2010.

(2) Under hensyntagen til referenceværdierne i dette bilag mener Luxembourg, at målet for 2010 kun kan nås hvis:

- det totale forbrug af elektricitet i 2010 ikke overstiger forbruget i 1997
- mængden af elektricitet fra vindkraft kan multipliceres med en faktor 15

- mængden af elektricitet fra biogas kan multipliceres med en faktor 208
- elektricitet fra Luxembourgs eneste kommunale forbrændingsanlæg, som i 1997 bidrog med halvdelen af den elektricitet, der blev produceret fra vedvarende energikilder, kan medregnes fuldt ud
- mængden af elektricitet fra solenergi kan øges til 80 GWh, og
- hvis det vil være teknisk muligt at opfylde ovenstående punkter på den afsatte tid.

Da der ikke findes nogen naturressourcer, vil en yderligere øgning af mængden af elektricitet fra vandkraftværker ikke være relevant.

- (³) Østrig mener, at 78,1 % vil være en realistisk procentsats ud fra den antagelse, at det indenlandske bruttoelforbrug vil være 56,1 TWh i 2010. Eftersom produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder er yderst afhængig af vandkraft og derfor af den årlige nedbør, bør tallene for 1997 og 2010 derfor beregnes ud fra en langsigtet model, der er baseret på hydrologiske og klimatiske forhold.
- (⁴) I forbindelse med de referenceværdier, der er fastsat i dette bilag, erklærer *Portugal*, at forudsætningen for, at Portugal vil kunne fastholde 1997-andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder som et vejledende mål for 2010, er:

- at det vil være muligt at videreføre den nationale elektricitetsplan med opførelse af nye vandkraftværker med en kapacitet på over 10 MW,
- at anden produktionskapacitet baseret på vedvarende energikilder, som kun er mulig med statsstøtte, øges med en årlig rate, der er otte gange større, end det har været tilfældet i den seneste tid.

Disse forudsætninger indebærer, at ny kapacitet baseret på vedvarende energikilder, ekskl. store vandkraftværker, øges med en rate, der er to gange større end raten for stigningen i bruttoelforbruget.

- (⁵) I den *finske* handlingsplan til fremme af vedvarende energikilder er der opstillet mål for omfanget af anvendelsen af vedvarende energikilder i 2010. Disse må er opstillet på grundlag af omfattende baggrundsundersøgelser. Handlingsplanen blev godkendt af regeringen i oktober 1999.

Ifølge den *finske* handlingsplan skal elektricitet fra vedvarende energikilder udgøre en andel på 31 % i 2010. Dette vejledende mål er meget ambitiøst, og for at nå det vil det kræve omfattende tilskyndelsesforanstaltninger i Finland.

- (⁶) Under hensyntagen til referenceværdierne i dette bilag bemærker *Sverige*, at muligheden for at nå målet i høj grad afhænger af de klimatiske faktorer, som er kraftig indflydelse på størrelsen af vandkraftproduktionen, navnlig variationer i nedbørsforholdene, nedbørens fordeling i løbet af året og vandtilgangen. Mængden af elektricitet fra vandkraft kan variere betydeligt. I særligt tørre år kan produktionen ligge på 51 TWh, mens den kan nå op på 78 TWh i våde år. Tallet for 1997 bør derfor beregnes ved hjælp af en langsigtet model baseret på videnskabelig viden om hydrologi og klimaændringer.

I lande med en betydelig vandkraftproduktion er det en udbredt metode at anvende statistikker over vandtilgangen, der dækker en periode af 30-60 år. Ifølge svensk metodik og på grundlag af forholdene i perioden 1950-1999 med korrektion for variationer i den totale vandkraftproduktionskapacitet og vandtilgang i perioden, udgør den gennemsnitlige vandkraftproduktion 64 TWh, hvilket svarer til et 1997-tal på 46 % og Sverige mener derfor, at 52 % er et mere realistisk tal for 2010.

Endvidere er Sveriges mulighed for at nå målet begrænset på grund af den kendsgerning, at de resterende, uudnyttede floder er beskyttet ved lov. Herudover er Sveriges evne til at nå målet i høj grad afhængig af:

- udvidelsen af kraftvarmeproduktionen i forhold til befolkningstætheden, kravet om udvikling af varme og teknologi, navnlig om forgasning af sortlud, og
- tilladelse til vindkraftanlæg i overensstemmelse med nationale love, offentlighedens accept, teknologiudvikling og udvidelse af nettet.